

PAPEGAALDUIKER

met tekeningen van

MARTIN JENKINS JENNI DESMOND

Vertaling: Steven Blaas
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48,
3062 HL Rotterdam, 2023

NUR 223
ISBN 978 90 477 1435 4
Tekst © 2022 Martin Jenkins
Illustraties © 2022 Jenni Desmond

Oorspronkelijke titel: *Puffin*
Oorspronkelijke uitgever: © 2022 Walker Books Ltd, 87 Vauxhall
Walk, London SE11 5HJ
Gebruikt lettertype: AT Arta

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of
op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Gedrukt in China

Kijk voor spelletjes, lessuggesties en meer op:
www.lemniscaat.nl

Voor Donna en Joan – M.J.

Voor Judith, Martin, Helen, David en Annie
en de tijd die we aan zee doorbrachten – J.D.

Als je wel eens aan zee bent geweest, heb je waarschijnlijk allerlei zeevogels gezien. Welke soorten dat waren (er zijn er heel veel) hangt af van waar je was. Bij mij in de buurt zie ik van alles rondvliegen en over het water scheren: zeekoeten en kleine alken, noordse stormvogels en jan-van-genten, verschillende soorten krijsende meeuwen en soms zelfs een woest uitziende jager.

Maar van alle soorten die er bestaan is één zeevogel mijn favoriet. Hij is niet de **grootste**, de snelste of de luidruchtigste. Hij heeft feloranje poten, een mollig lijfje en de mooiste snavel ooit (in ieder geval in de lente en de zomer).

Kun je raden welke het is?

De papegaaiduiker!

Om papegaaiduikers te zien, moet je geduld hebben. Ze zijn er niet altijd. De winter brengen ze ver op zee door.

Vroeg in het voorjaar verschijnen de eerste. Ze dobberen op het water voor de kust. Elke dag komen er een paar bij. Dan, op een avond, stijgen ze allemaal op in een grote zwerm. Ze cirkelen een tijdje rond, alsof ze willen zien of de kust veilig is. Uiteindelijk waagt eentje het erop, dan nog een, dan nog een.

Eindelijk – ze zijn thuis!

De vogels die zijn geland, kijken eerst even rond en gaan dan naar de nestgang waar ze vorig jaar verbleven – ze hebben een goed geheugen en weten nog precies waar die is. Met een beetje geluk is het eerste wat ze tegenkomen...